

Sygn. akt **II K 614/20**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Goleniowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Aleksandra Krukar – Leśniak

Protokolant: Patrycja Dzioba

po rozpoznaniu na rozprawach w dniach 18.11.2020 r., 17.12.2020 r., 21.01.2021 r., 28.01.2021 r., 25.02.2021 r.

sprawy z **oskarżenia prywatnego R. S.**

przeciwko

oskarżonemu H. K.

synowi W. i L. z domu A., ur. w dniu (...) w T., nie karanego

oskarżonego o to, że:

W dniu 20 lipca 2019 r. na terenie byłej (...) w okolicy miejscowości W. uderzając R. S. ręką naruszył jego nietykalność cielesną

tj. o czyn z art. 217 § 1 k.k.

I. niewinnia oskarżonego **H. K.** od popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. przestępstwa z art. 217 § 1 k.k.;

II. na podstawie art. 632 pkt 1 k.p.k. koszty procesu ponosi oskarżyciel prywatny.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 614/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie			

rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	H. K.	W dniu 20 lipca 2019 r. na terenie byłej (...) w okolicy miejscowości W. uderzając R. S. ręką naruszył jego nietykalność cielesną tj. o czyn z art. 217 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżyciel prywatny nie został przyjęty do Koła (...), do którego należy oskarżony. W dniu 20 lipca 2019 r. oskarżony był na (...) w okolicy miejscowości W., gdy na miejscu pojawił się oskarżyciel prywatny wraz ze swoją znajomą M. K.. Oskarżony po zauważeniu oskarżyciela prywatnego i jego znajomej dawał im znaki, aby się oddalili.	wyjaśnienia oskarżonego	k. 16-17	

<p>Oskarżyciel prywatny zignorował to ostrzeżenie. Powiedział swojej znajomej, aby poczekała na ławce, a sam wraz z włączoną kamerą, którą miał ze sobą, udał się w kierunku miejsca, gdzie znajdował się oskarżony i skąd słychać było strzały.</p> <p>Oskarżony po zauważeniu oskarżyciela prywatnego ponownie ostrzegł go, aby nie podchodził, po czym gdy zauważył, że oskarżyciel prywatny go filmuje, podszedł do niego mówiąc, że sobie tego nie życzy.</p> <p>Oskarżony chcąc wyłączyć kamerę wykonał ruch ręką w kierunku oskarżyciela prywatnego, który w dalszym ciągu go filmował. Wówczas oskarżyciel prywatny odsunął się i opuścił kamerę, która zaczęła filmować podłogę. Oskarżyciel prywatny powiedział wówczas do oskarżonego, że nadszedł czas na wyrównanie rachunków i że zobaczą się na (...).</p> <p>Oskarżony nie był wcześniej karany.</p>			
<p>częściowo zeznania oskarżyciela prywatnego</p>	<p>k. 24-26, 34-36</p>		
<p>zeznania M. K.</p>	<p>k. 26-27, 28-29</p>		
<p>protokół oględzin nagrania wraz z dokumentacją</p>	<p>k. 30-33, 37</p>		

fotograficzną i zapisem nagrania			
dane o karalności	k. 15		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	H. K.	W dniu 20 lipca 2019 r. na terenie byłej (...) w okolicy miejscowości W. uderzając R. S. ręką naruszył jego nietykalność cielesną tj. o czyn z art. 217 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony uderzył oskarżyciela prywatnego w palce prawej dłoni.	częściowo zeznania oskarżyciela prywatnego	k. 24-26, 34-36	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego	Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Zaprzeczył, aby uderzył oskarżyciela prywatnego. Oświadczył, że jedynie	

chciał wyłączyć kamerę, przy pomocy której oskarżyciel prywatny go nagrywał. W tym zakresie z wyjaśnieniami oskarżonego korespondowały zeznania M. K. oraz zapis nagrania z kamery oskarżyciela prywatnego. M. K. zeznała, że widziała oskarżonego i oskarżyciela prywatnego, ale nie widziała, aby ktokolwiek kogoś uderzył, albo wykonał jakiś ruch, czy zamach ręką. Również z zapisu nagrania nie wynika, aby doszło do jakiegoś uderzenia, czy nawet zamachu lub ruchu ręką oskarżonego. W pewnym momencie na nagraniu słychać trzaski, a kamera zaczyna filmować podłogę, ale nie słychać odgłosu charakterystycznego dla uderzenia, ani też jakiegoś odgłosu oskarżyciela prywatnego, który mógłby stanowić jego reakcję na zadane mu uderzenie powodujące silny ból. Nie można więc wykluczyć, że tak jak wyjaśnił oskarżony, trzaski i filmowanie podłogi wynikają z tego, że oskarżyciel prywatny wycofując się przed oskarżonym jednocześnie opuścił kamerę zaprzestając filmowania. Wskazuje na to ruch kamery z góry na dół. W ocenie Sądu, gdyby doszło do uderzenia w palce dłoni oskarżyciela prywatnego, w której trzymał on kamerę, to w pierwszej kolejności skutkowałoby

		<p>to przemieszczeniem kamery w linii poziomej, a nie pionowej i na nagraniu widoczny byłby poziomy ruch kamery, a nie pionowy. Także treść słyszanych na nagraniu wypowiedzi oskarżyciela prywatnego nie wskazuje na to, aby mógł on zostać uderzony przez oskarżonego. Nawet gdyby przyjąć, że doszło do jakiegoś uderzenia oskarżyciela prywatnego przez oskarżonego, który nie trafił w kamerę tylko w palce dłoni oskarżyciela prywatnego, w której trzymał on kamerę, to należałoby przyjąć, że miało ono charakter przypadkowy. Zamiarem oskarżonego nie było bowiem uderzenie oskarżyciela prywatnego, lecz wyłączenie kamery.</p> <p>W konsekwencji powyższego, wyjaśnienia oskarżonego, w zakresie w jakim zaprzeczał, aby uderzył oskarżyciela prywatnego, Sąd uznał za wiarygodne.</p>	
<p>częściowo zeznania oskarżyciela prywatnego</p>	<p>Zeznania oskarżyciela prywatnego Sąd uznał za wiarygodne tylko w takim zakresie, w jakim korespondowały one z poczynionymi przez Sąd ustaleniami stanu faktycznego tj. że był na miejscu wraz z M. K. i że nagrywał oskarżonego. Natomiast w części, w jakiej oskarżyciel prywatny twierdził, że</p>		

	<p>został uderzony przez oskarżonego, jako że nie potwierdzały tego inne zgromadzone w sprawie dowody, zeznania oskarżyciela prywatnego Sąd uznał za niewiarygodne.</p>	
zeznania M. K.	<p>Świadek potwierdziła, że była na miejscu wraz z oskarżycielem prywatnym, który powiedział jej, aby poczekała na ławce, a sam udał się w miejsce, gdzie był oskarżony. Dodała, że widziała oskarżonego i oskarżyciela prywatnego, choć znajdowali się oni w pewnej odległości od niej. Świadek zeznała też, że to oskarżyciel prywatny powiedział jej, że został uderzony w ramię przez oskarżonego, ale podała, że nie skarżył się on na żadne dolegliwości. Ona natomiast nie widziała, aby ktokolwiek kogoś uderzył, albo wykonał jakiś ruch, czy zamach ręką, co korespondowało z treścią wyjaśnień oskarżonego oraz zapisem nagrania z kamery oskarżyciela prywatnego. Świadek oświadczyła, że gdyby doszło do jakiegoś uderzenia to by je zobaczyła. Należy zauważyć, że świadek jest znajomą oskarżyciela prywatnego i nie miała żadnego interesu, aby zeznawać na jego niekorzyść.</p>	

	Mając na uwadze powyższe, zeznania świadka należało uznać za wiarygodne, tym bardziej, że znajdowały one w pełni oparcie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym .		
protokół oględzin nagrania wraz z dokumentacją fotograficzną i zapisem nagrania	Dowody te nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a w toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności, które podważyłyby ich wiarygodność, wobec czego zostały przez Sąd uznane za wiarygodne.		
dane o karalności	Przedłożony dokument stanowi potwierdzenie uprzedniej niekaralności oskarżonego.		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	częściowo zeznania oskarżyciela prywatnego	Zeznania oskarżyciela prywatnego w zakresie w jakim twierdził, że został uderzony przez oskarżonego, Sąd uznał za niewiarygodne. Przeczyły im bowiem nie tylko pozostałe zgromadzone w sprawie dowody, ale również logika sytuacyjna zdarzenia i zasady	

doświadczenia życiowego. Znajoma oskarżyciela prywatnego zaprzeczyła, aby widziała, żeby ktoś oskarżyciela prywatnego uderzył. Oświadczyła, że gdyby doszło do jakiegoś uderzenia to by je zobaczyła. Dodała, że choć oskarżyciel prywatny mówił jej, że został uderzony w ramię to jednak nie widziała u niego żadnych śladów uderzenia, ani też nie skarżył się on na żadne dolegliwości. Tymczasem oskarżyciel prywatny zeznał, że został uderzony w palce dłoni, w której trzymał kamerę, co wskazuje na zupełnie inne miejsce uderzenia niż to, które podał świadczeni. W dodatku oskarżyciel prywatny w złożonych zeznaniach twierdził odmiennie niż świadek, że przez kilka minut odczuwał dotkliwy ból. Wątpliwym jest więc, aby w takiej sytuacji nie skarżył się swojej znajomej na żadne dolegliwości. Jak już wskazano powyżej, również z nagrania z kamery oskarżyciela prywatnego nie wynika, że oskarżyciel prywatny został uderzony przez oskarżonego. Nie jest na nim widoczny żaden ruch, czy zamach ręką oskarżonego, ani nie słychać na nim żadnego odgłosu charakterystycznego dla uderzenia, czy też jakiegoś odgłosu oskarżyciela prywatnego mogącego stanowić jego reakcję na

zadane mu uderzenie powodujące silny ból. Również przemieszczenie kamery w linii pionowej, a nie poziomej wskazuje na to, że nie doszło do uderzenia oskarżyciela prywatnego, a przebieg zdarzenia wyglądał tak, jak to podał w swoich wyjaśnieniach oskarżony. Zasady doświadczenia życiowego oraz logika sytuacyjna zdarzenia wskazują, że gdyby oskarżyciel prywatny został uderzony przez oskarżonego i w dodatku odczuwał z tego tytułu silny ból to niewątpliwie odniósłby się do tego w jakiś sposób. Tymczasem z jego wypowiedzi słyszanych na nagraniu nie wynika, aby został on uderzony. Nie wynika to ani z jego bezpośrednich wypowiedzi (nie powiedział, że oskarżony go uderzył), ani też z kontekstu (nie powiedział, że np. zgłosi to zdarzenie na Policję). Na nagraniu słychać jedynie wypowiedź oskarżyciela prywatnego, gdy mówi, że nadszedł czas na wyrównanie rachunków z oskarżonym i że zobaczą się na (...). Zdaniem Sądu słowa oskarżyciela prywatnego o wyrównaniu rachunków jednoznacznie odnoszą się do wcześniejszego konfliktu z oskarżonym wynikającego z odmowy przyjęcia oskarżyciela prywatnego do Koła (...), do którego należy oskarżony. Z kolei

słowa o spotkaniu na (...), czyli (...), odnoszą się do mającego mieć miejsca, według oskarżyciela prywatnego, naruszenia przez oskarżonego zasad, do przestrzegania jakich obowiązani są myśliwych, a które to naruszenia oskarżyciel prywatny chciał udokumentować. Żadna z tych wypowiedzi nie odnosi się natomiast do uderzenia, jakiego miał się dopuścić wobec niego oskarżony. Ze zgromadzonych w sprawie dowodów nie wynika też, aby oskarżony w jakiś inny sposób naruszył nietykalność cielesną oskarżyciela prywatnego. Jak już wskazywano powyżej, ewentualne uderzenie oskarżyciela prywatnego przez oskarżonego, który nie trafił w kamerę tylko w palce dłoni oskarżyciela prywatnego, w której trzymał on kamerę, miałoby charakter przypadkowy. Zamiarem oskarżonego nie było bowiem uderzenie oskarżyciela prywatnego, lecz wyłączenie kamery.

Mając na uwadze powyższe, zeznania oskarżyciela prywatnego, w zakresie w jakim twierdził, że został uderzony przez oskarżonego, a tym samym, że doszło do naruszenia jego

		nietykalności, Sąd uznał za niewiarygodne.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	I.	H. K.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>Oskarżonemu zarzucono popełnienie przestępstwa kwalifikowanego z art. 217 § 1 k.k. Tymczasem ustalono, że wbrew temu co twierdził oskarżyciel prywatny, oskarżony go nie uderzył. Nie doszło też do naruszenia nietykalności oskarżyciela prywatnego w inny sposób, a tym samym oskarżony nie wyczerpał znamion czynu kwalifikowanego z art. 217 § 1 k.k. Nawet przyjęcie, że ewentualnie nastąpiło przypadkowe uderzenie oskarżyciela prywatnego przez oskarżonego, który nie trafił w kamerę tylko w palce dłoni oskarżyciela prywatnego, to i tak nie sposób byłoby przypisać winy oskarżonemu. Jego zamiarem nie było bowiem uderzenie oskarżyciela prywatnego, lecz wyłączenie kamery.</p>			
<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i</p>			

środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II.	Uniewinnienie oskarżonego, zgodnie z treścią przepisu art. 632 pkt 1 k.p.k. implikowało obciążenie		

	kosztami postępowania oskarżyciela prywatnego.	
7. Podpis		